

Τα παιδιά... Αρτηροσκληρώνουν

ΞΑΝΘΟΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ!!

Το θέμα των ξανθών γυναικών έχει απασχολήσει κατά καιρούς χιλιάδες ανθρώπους. Η προκατάληψη για τις ξανθιές υπήρχε από πολύ παλιά όταν οι "έξυπνοι" έλεγαν πως οι ξανθιές είναι οι χαζές γυναίκες. Αγόραζαν μια εφημερίδα, το σπάντα ανέκδοτο στις τελευταίες σελίδες, θα είναι ένα ανέκδοτο το οποίο θα περιέχει ξανθιές. Στο προηγούμενο τεύχος της εφημερίδας μας είδα το ανέκδοτο στην τελευταία σελίδα...

(Λίλα Κωτισιοπούλου Γ2)

Θύμωσα, έψαξα και βρήκα πως οι βαμμένες ξανθιές θεωρούνται οι χαζές μιας και από την πολύ βαφή τους έχει καεί "και καλά" το μυαλό! Για όλους εσάς τους "έξυπνους" σας λέω για να ξέρεται να μην ξανακάνετε την ακόμα πιο χαζή ερώτηση «Φυσική ξανθιά είσαι;». Καλύτερα να μάθετε και να αντικαταστήσετε αυτή την ερώτηση με την «Βαμμένη ξανθιά είσαι;»!!!....

Κατά την γνώμη μου, δεν είναι το χρώμα των μαλλιών αυτό που καθορίζει την εξυπνάδα αλλά το μυαλό του κάθε ανθρώπου...

Μπορεί και μια ξανθιά να ξεπεράσει σε εξυπνάδα την κάθε μελαχρινή και μαυρομάλλα γυναίκα....

Από την: Μπούντου Ανγγελική μαθήτρια του Γ3'

ΓΙΑΤΙ ΕΙΝΑΙ ΩΡΑΙΟ ΝΑ ΕΙΣΑΙ ΓΥΝΑΙΚΑ!

♥ Γιατί μπορεί να μας λένε αδύναμο φύλο, όμως οι αντοχές μας στον πόνο είναι 10 φορές μεγαλύτερες από των αντρών .

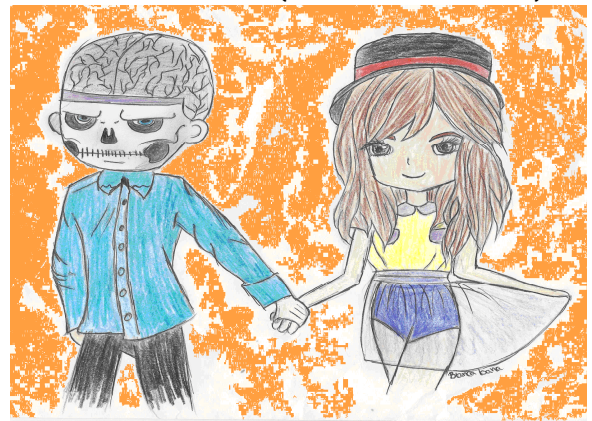
♥ Γιατί η διάθεσή μας, η εβδομάδα μας, η ζωή μας όλη δεν εξαρτάται από τις επιδώσεις μιας ομάδας ποδοσφαίρου.

♥ Γιατί μπορούμε να κλάψουμε με μαύρο δάκρυ και να γλυτώσουμε μια κλήση της τροχαίας.

♥ Γιατί μπορούμε να βάψουμε τα μαλλιά μας ό,τι χρώμα θέλουμε και να πειραματιστούμε με αμέτρητες κούπ, χωρίς να ανησυχούμε για φαλάκρα.

♥ Γιατί ανακαλύπτουμε τη φύση μας από τόσο δα πιτσιρίκια φορώντας τα τακούνια και το κραγιόν της μαμάς.

(ΙΟΑΝΑ ΜΠΙΑΝΚΑ Γ2)

♥ Γιατί κανένας άντρας δεν θα καταλάβει ποτέ πόσο υπέροχο είναι να είσαι περικυκλωμένη από κάθε λογής αξεσουάρ : καπέλα , βραχιόλια , κολιέ , σκουλαρίκια , φουλάρια, τσάντες.

♥ Γιατί είναι υπέροχο να περνάει πάντα το δικό μας κάνοντας τη ναζιάρα γατούλα.

♥ Γιατί όλα τα ωραία πράγματα στη ζωή είναι γένους θηλυκού. Η υγεία, η ζωή, η αγάπη, η θάλασσα, η ευτυχία, η υπεροχή ακόμη και η πονηριά.

Ντεβέ Ελισάβετ Γ3

ΘΥΜΑ...ΑΠΟΥΣΙΟΛΟΓΙΟΥ

Αχ.. πόσες φορές δεν έχετε ευχηθεί, να κάνετε ένα διάλειμμα από το μάθημα! Ενώ μιλάει η καθηγήτρια για τα αρχαία, τα μαθηματικά, τα αγγλικά εσείς να πεταχτείτε και να πείτε: "Κυρία, να συμπληρώσω το απουσιολόγιο;" Ή να απειλείς τους άλλους, όταν σε πειράζουν: "Θα σας βάλω απουσία!"

Αν και φαίνεται ωραίο αυτό το ροζ βιβλιαράκι, με τους καλούς μαθητές να το κρατούν όλο καμάρι, δεν είναι καθόλου έτσι... Αχ! φίλοι μου, μόνο να ξέρατε τι βαρύ που είναι αυτό το βιβλιαράκι των 100 γραμμαρίων! Να η ιστορία ενός θύματος: «Όταν το πρωτοπήρα είπα μέσα μου, "μπράβο σου! είσαι τρομερή. Αλλά μετά "εκείνο" μου έδειξε το άλλο του πρόσωπο... Τι ωραία που ένιωθα! Το κρατούσα και πηγαινοερχόμουν στους διαδρόμους κρατώντας το, σαν να είχα πάρει το βραβείο του καλύτερου μαθητή [αλλά είχα βγάλει μόνο 19 και 6/13 (God!)]. Έγραφα με το ωραία καλλιγραφικά μου γράμματα το πρόγραμμα, αφού δεν υπήρχαν (στις αρχές) απόντες, και καυχιόμουν: «ΕΙΜΑΙ ΑΠΟΥΣΙΟΛΟΓΟΣ»! Πλέον αυτή την χρησιμοποιώ σαν βρισιά: «Απουσιολόγε, εε... Απουσιολόγε!».

Αχ, αχ, αχ, την πρώτη εβδομάδα, ένιωθα τέλεια-από πρόπερσι το... λιγουρευόμουν! Αλλά μετά την πρώτη εβδομάδα, άρχισε να γίνεται ρουτίνα: κάθε μέρα, γραφείο, απουσιολόγιο, μάθημα, γραφείο, τάξη, γραφείο, τέλος. Και πάντα υπό την συνοδεία αυτής της εξαιρετικής μελωδίας των αυστηρών καθηγητών: «Προσοχή! Το απουσιολόγιο!!» αχ... τι ωραία φράση! Να την ακούς και να σου τραντάζεται ο νευρικό σύστημα!!! Μετά από τρεις μήνες περπατούσα στον δρόμο, έβλεπα αφίσες και νόμιζα ότι έγραφαν επάνω "1ο Γυμνάσιο Άργους"! "έβλεπα γκράφιτι στον τοίχο, για παράδειγμα Gate 7, και νόμιζα ότι το 7 ήταν ο αριθμός που γράφουμε στο απουσιολόγιο! Ξυπνούσα τα βράδια να πιω νερό και αντί να αναρωτηθώ "τι ώρα είναι;", καθόμουν και μονολογούσα "Το πήγα; Δεν το πήγα; Λες να το έχω αφήσει πουθενά;". Μα είναι δυνατόν; Πήγαινα στην εκκλησία και προσευχόμουν υγεία για το απουσιολόγιο!! Παναγία μου!! Αργότερα άρχισε το άλλο μαρτύριο. Μια ερώτηση που αν και ακούγεται σαν παράκληση, είναι κανονικά βίαιη απειλή: «Σε παρακαλώ, μην μου βάλεις απουσία, θα την κάνω τελευταία ώρα», τι να κάνω τώρα εγώ;; Αν δεν την βάλω, θα με ευγνωμονεί, αλλά από την άλλη μεριά, αν το μάθει ο διευθυντής θα με κρεμάσει ανάποδα, από την γλώσσα! Άσε το άλλο, «είσαι απουσιολόγος; Πρέπει να γράφεις τέλεια»! Αν ήξερα ότι θα τα τραβούσα όλα αυτά, θα έβγαζα μέσο όρο **05!!**

(Ειρήνη Μουρτζούκου, Α3)

(ΙΟΑΝΑ ΜΠΙΑΝΚΑ Γ2)

Αααα!!! και δεν σας είπα, τι είχα πάθει μια φορά. Ευτυχώς εφημέρευε νοσοκομείο, γιατί τα χρειάστηκα και με το παραπάνω! 6^η ώρα Ιστορία, αφού πήγα και άφησα τον δαίμονα στην έδρα, κατέβηκα κάτω να απολαύσω την τυροπιτούλα μου... Έλα όμως που όταν χτύπησε το "κουδουνάκι" (μπλιάχ), το "δαιμονάκι" (μπλιάχ) δεν ήταν στο γραφείο! Ευτυχώς που ήταν καθαρά κάτω και δεν λερώθηκα όταν λιποθύμησα! Έτρεχα σαν τρελή πάνω-κάτω «το απουσιολόγιο, ρε παιδιά, το είδε κανείς;». Αφού γύρισα όλο το σχολείο πέντε με έξι φορές, ξανανέβηκα στην τάξη και περίμενα να χτυπήσει το κουδούνι για μέσα να βρω ένα μαχαίρι και να αυτοκτονήσω! Ώσπου μπαίνει μέσα η άλλη απουσιολόγος και με μια άνεση λέει: «Δεν το συμπλήρωσες το απουσιολόγιο; Η κυρία της Ιστορίας είπε ότι το άφησες μέσα στο συρτάρι». Και πράγματι αυτό είχε γίνει. Το απουσιολόγιο ήταν στο συρτάρι. Το είχα ξεχάσει και έτρεχα εγώ σαν μουρλή να βρω πού είναι το απουσιολόγιο, ενώ ήταν μπροστά στα μάτια μου! Τέλος πάντων, εγώ δεν θέλω να σας φοβίσω, αλλά καλύτερα να σας κοπούν τα πόδια, παρά «το απουσιολόγιο!». Εεεε... καλά μην τρομάζετε κι εσείς! Ήταν υπερβολικό το παιδί της ιστορίας; Όχι μόνο τα πόδια, αλλά και τα χέρια να έλεγε... μια χαρά θα ήταν! Τέλος πάντων, το απουσιολόγιο... είναι τιμή, δεν λέω είναι προνόμιο και είναι καλό να το πάρετε, αλλά μην τρελαίνεστε κι εσείς που δεν το έχετε (δεν χάνεται τίποτα)!!!

Από την μαθήτριά: Νικόλ Μπεκιάρη, Μαθήτριά του Β4'

Η ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ

Το Πάσχα αποτελεί για τη ζωή όλων των Ορθοδόξων την πιο υποβλητική και καταλυτική περίοδο της χριστιανικής τους πορείας. Η περίοδος της νηστείας προετοιμάζει σωματικά και ψυχικά την ανθρώπινη υπόστασή μας και μας οδηγεί σταθερά και σταδιακά στην πλήρη ανάσταση του πνεύματός μας.

Καθώς ξεκινάει η μεγάλη εβδομάδα, μέσα από τον πένθιμο ήχο των καμπανών, πορευόμαστε νοερά στο μαρτύριο της ζωής του Χριστού μας ακολουθώντας την πορεία του στον Γολγοθά και συμπάσχοντας μαζί του. Η ανηφορική του

πορεία συμβολίζει την *τροχοπέδη της ζωής μας, το ακάθιστο στεφάνι Του τα επίγεια και ανάξια αξιώματα μας, και το ξύδι τις πικρές στιγμές του βίου. Η Σταύρωσή του συμβολίζει τη συγχώρησή μας, η Θυσία Του, μας οδηγεί στο να γίνουμε καλύτεροι άνθρωποι.

Λύτρωση Του ζητάμε! Λύτρωση για τη ζωή μας! Ανάσταση ψυχής που θα μας χαρίσει ευγενή συναισθήματα. Ευελπιστούμε το Άγιο Φως να φωτίζει την πορεία μας. Να μας κάνει όχι μόνο καλούς Χριστιανούς, αλλά κυρίως καλούς ανθρώπους έτσι ώστε να μπορέσουμε να αξιοποιήσουμε τις χριστιανικές αρχές. Η Ανάσταση του Κυρίου, ας χαρίσει στις καρδιές μας αγάπη, ελεημοσύνη, σύνεση, αλληλοκατανόηση, αυτοσεβασμό και αλληλοσεβασμό, δύναμη για να προσφέρουμε ΠΑΝΤΑ το καλό και κυρίως ψυχική δύναμη για να κουβαλήσουμε τον επίγειο σταυρό μας και να οδηγηθούμε στην επουράνια βασιλεία.

Καλό Πάσχα και Καλή Ανάσταση... στις ψυχές μας!
Ραβδά Γωγώ ,Β'5

Π Ρ Ω Τ Ο Μ Α Γ Ι Α

Η πρώτη του Μάη είναι αργία και είναι παγκοσμίως γνωστή ως «εργατική πρωτομαγιά», ενώ είναι συνυφασμένη με διαδηλώσεις και κινητοποιήσεις. Λίγοι ωστόσο γνωρίζουν πραγματικά την ιστορική σημασία της συγκεκριμένης ημέρας.

Η Πρωτομαγιά είναι ημέρα μνήμης για μία εξέγερση που γράφτηκε με μελανά γράμματα στις σελίδες της παγκόσμιας ιστορίας και έμεινε γνωστή ως «η σφαγή του Χάιμάρκετ». Την Πρωτομαγιά του 1886, τα εργατικά συνδικάτα στο Σικάγο ξεσηκώθηκαν διεκδικώντας το 8ωρο και καλύτερες συνθήκες εργασίας με σύνθημα «Οχτώ ώρες δουλειά, οχτώ ώρες ανάπαυση, οχτώ ώρες ύπνο». Τουλάχιστον 400.000 άνθρωποι συμμετείχαν στις απεργίες που γίνονταν σε όλη την χώρα και πάνω από 80.000 στο Σικάγο.

Στην Ελλάδα η πρώτη διαδήλωση της Πρωτομαγιάς έγινε το 1892 και το 1893 όταν περίπου 2.000 εργαζόμενοι κατέβηκαν στους δρόμους ζητώντας οχτάωρο, Κυριακή αργία και κρατική ασφάλιση στα θύματα εργατικών ατυχημάτων. Η μέρα έχει θεσπιστεί ως αργία και όλες οι υπηρεσίες και οι επιχειρήσεις παραμένουν κλειστές.

Στον αντίποδα ωστόσο έχουμε τη γιορτή των λουλουδιών και της Άνοιξης, την αρχαία Πρωτομαγιά, η οποία πήρε σιγά-σιγά κι επίσημη μορφή. Τα λεγόμενα Ανθεστήρια, η γιορτή των λουλουδιών, ήταν η πρώτη επίσημη γιορτή ανθέων των Ελλήνων, η οποία ιδρύθηκε πρώτα στην Αθήνα και στη συνέχεια και σε άλλες πόλεις της Ελλάδας, όπου κατά την τελετή κατευθύνονταν προς τα ιερά πομπές με κανηφόρες, που κουβαλούσαν λουλούδια.

Η Πρωτομαγιά είναι περισσότερο γνωστή ως η μεγαλύτερη γιορτή της άνοιξης καθώς συμβολίζει την αναγέννηση της φύσης. Για αυτό και το πιο γνωστό έθιμο αποτελεί το μαγιάτικο στεφάνι. Το στεφάνι που πλέκεται την παραμονή της Πρωτομαγιάς είναι το μοναδικό σχεδόν έθιμο, που εξακολουθεί να μας δένει με την παραδοσιακή πρωτομαγιά, μια γιορτή της άνοιξης και της φύσης με πανάρχαιες ρίζες, πλούσια σε εκδηλώσεις σε παλιότερες εποχές. Το στεφάνι κατασκευαζόταν με βέργα από ευλύγιστο και ανθεκτικό ξύλο κρανιάς ή κλήματος και στολιζόταν με λουλούδια και θαλαρά κλαδιά από καρποφόρα δέντρα αλλά και στάχια από σιτάρι και κριθάρι.

Χιλιάδες άνθρωποι στο κόσμο περιμένουν με προσμονή την Πρωτομαγιά αφού είναι μια γιορτή με διπλή υπόσταση, τόσο η γιορτή της άνοιξης όσο και η ανάμνηση των αγώνων για τη θεμελίωση των βασικών εργασιακών δικαιωμάτων !

*Τροχοπέδη =εμπόδιο

(Τσαπραλή Μαρία Α4)

